

РОЗВІЙТЕСЯ З ВІТРОМ РАЗВЕЙТЕСЬ ПО ВЕТРУ

Слова І. Франка
Слова І. Франко

Andante

mf Роз-
Раз-

-вій- те-ся з віт- ром, ли-сточ- ки зі- в'я- лі, роз-
-вей- тесь по вет- ру, ли-сточ- ки су- хи- е, как

-вій- тесь, як ти- хе зіт- хан- ня! Не- зго- є- ні ра- ны, не-
ти- хи- е вздо- хи, раз- вей- тесь! От- кры- ты- е ра- ны, пе-

_вти_ше_ні жа_лі, за_вмер_ле_є в сер_ці ко_хан_ ня, за_вмер_ле_є в сер_ці ко_
 _ча_ли глу_хи_є, лю_бовь в у_га_са_ю_щем серд_ це, лю_бовь в у_га_са_ю_щем
 хан_ ня. В зі -
 серд_ це. Кто

Розвійтеся з вітром, листочки зів'ялі,
 Розвійтеся, як тихе зітхання!
 Незгоєні рани, невтишені жалі,
 Завмерлеє в серці кохання. (2)

В зів'ялих листочках хто може вгадати
 Красу всю зеленого гаю?
 Хто визнає, який я чуття скарб багатий
 В ці вбогіі вірші вкладаю? (2)

Ці скарби найкращі душі молодій
 Розтративши марно, без тями,
 Жебрак одинокий, назустріч недолі
 Піду я сумними стежками. (2)

Развейтесь по ветру, листочки сухие,
 Как тихие вздохи, развейтесь!
 Открытые раны, печали глухие,
 Любовь в угасающем сердце. (2)

Кто зелень дубравы, шумевшей когда-то,
 В увядших листьях угадает?
 Кто знает, какой я души клад богатый
 В убогие строки влагаю? (2)

Растратив богатства души своей юной
 Бездумно в далекие годы,
 Бедняк одинокий, тропюю угрюмой
 Пойду я навстречу невгодам. (2)